

heden, jfr. § 5, finder man det derimod ikke rimeligt at opretholde den efter den hidtil gældende forretningsorden bestående mulighed for gennem en rent administrativ udnævnelse af programudvalgsmedlemmer uden for radiorådets medlemskreds at forrykke den i reglerne om radiorådets sammensætning fastlagte mandatfordeling.

På den anden side er det af afgørende betydning, at der fortsat sikres programudvalget den fornødne sagkyndige assistance til supplerende af den sagkundskab, der altid vil være til stede inden for medarbejderkredsen, og man foreslår derfor, at der til programudvalget knyttes konsulenter — uden stemmeret — med indsigt i kulturlivets forskellige områder. Med det foreslåede antal af 8 skulle der være mulighed for i samme omfang som hidtil at dække områder som kirke, skole, almindelig folkeoplysning, musik, dramatik og litteratur.“

Lovens øvrige bestemmelser svarer til den hidtidige lovgivning med enkelte mindre ændringer. Af disse skal nævnes, at en bestemmelse om *anmeldelsespligt for virksomheder*, der sælger eller udlejer radio- og fjernsynsmodtagere til forbrugere, nu er optaget i selve loven, mens en lignende bestemmelse hidtil har været optaget i forskellige forbrugsafgiftslove. Anmeldelsespligten er udvidet til at omfatte *udleje*, idet det navnlig for fjernsynsapparatomsætningen har vist sig, at den i vidt omfang foregår på udlejningsbasis (§ 12).

Der er indført en *straffebestemmelse* for overtrædelse af lovens forbud mod *erhvervsmæssig udnyttelse* af udsendelser. Bestemmelsen åbner mulighed for konfiskation af ulovligt benyttede apparater (§ 13).

Bestemmelserne om *nedsættelse af radiorådet* finder ifølge § 14 — hvis affattelse ændredes under tingets behandling — første gang anvendelse for perioden 1. november 1959—31. marts 1963.

Af den ret omfattende debat i tinget, som lovforslaget gav anledning til, skal her kun berøres hovedpunkterne, idet der i øvrigt må henvises til forhandlingerne.

De spørgsmål, som navnlig gav anledning til meningsudvekslinger, var, hvorvidt Danmarks radio skulle have *eneret* på radiospredning, eventuel adgang til *reklame* i radio og fjernsyn, *radiorådet* og *programudvalget* og forholdet mellem *radio* og *fjernsyn*.

Ved 1. behandling understregede *Nina Andersen* (S), at hendes parti stod fast på det princip, at Danmarks radio burde have *eneret* på radiospredning. Rent bortset fra de tekniske vanskeligheder ved